

عنوان مقاله:

تحلیل آثار دکترین جوچه بر ماهیت و ساختار سیاسی دولت کره شمالی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات بین المللی، دوره 17، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

حسن خسروی - دانشیار گروه حقوق عمومی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

نظام سیاسی کره شمالی متأثر از آموزه‌های سوسیالیسم، مکتب جوچه و دستاوردهای انقلابی کیم ایل سونگ (رهبر اول) سازماندهی شده است. جوچه به معنای خوداتکایی است و تأکیده ویژه‌ای بر انسان و خودآیینی در تعیین سرنوشت دارد. هدف اساسی پژوهش با رویکردی توصیفی-تحلیلی، بررسی تأثیرات این دکترین بر قانون اساسی، ماهیت و ساختار سیاسی این کشور است. بنابراین پرسش اصلی مقاله آن است که دکترین جوچه چیست؟ چه مؤلفه‌هایی دارد و چه اثر بر ساختار سیاسی کره شمالی دارد؟ نتایج پژوهش نشان می‌دهد که دکترین جوچه با الهام از اندیشه‌های رهبر اول کره شمالی و با تکیه بر این مفهوم، از سه مولفه: استقلال در سیاست، خودکفایی در اقتصاد و خوداتکایی در دفاع ملی، تشکیل و مبنای زمامداری در این کشور شده است. علی‌رغم آثار مثبت این دکترین در رهایی ملت از استعمار ژاپن و عدم نفوذ بیگانگان در کشور، حفظ امنیت و ثبات جامعه، نتوانسته است در مسیر غایات و آرمان‌های خود قرار گیرد و به ابزاری در ید خاندان کیم قرار گرفته تا با سوءاستفاده از مولفه‌های این دکترین، به اقتدارگری و سطله‌گری خود بر ملت و جامعه بپردازد و عملاً نظام سیاسی کشور را به نظامی موروثی، غیردموکراتیک و ضدحقوق بشر تبدیل نمایند. در واقع، با سوءاستفاده از مولفه‌های این مکتب، دستاوردی جز عقب‌ماندگی، نقض حقوق بینادین بشر، عدم توسعه، رویکرد نظامی‌گری و انزوای بین‌المللی برای ملت به بار نیاورده است.

کلمات کلیدی:

دکترین جوچه، نظام سیاسی، کره شمالی، توتالیتاریسم، خاندان کیم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1151974>

